

maalet om Antallet af Dommere og alt det dertil henhørende kan sikkert nok løses ved en nærmere Forhandling i Udvalget.

I § 2 foreslaas det endvidere, at Retspræsidenten i særlige Tilfælde kan kalde en af Underrettsdommerne til at deltage i den enkelte Sags Behandling i Stedet for den ene af Landsrettsdommerne; og det motiveres med, at den paagældende Underrettsdommer skulde være særlig egnet til at dømme i Sagen, fordi han ved sin Ledelse af den for Underretten skulde have faaet særlige Betingelser for at deltage baade i Domsforhandlingerne og i Paadømmelsen af Sagen. Men Spørgsmaalet er, om han ikke netop som Leder af Forundersøgelsen gaar ind til Gerningen som Landsdommer med et vist partisk Syn. Den højtærede Justitsminister tager jo Afstand fra det af det nedsatte Forenklingsudvalg foreslaaede, hvorved man vilde søge at trænge Underrettsdommerne tilbage ved Ledelsen af Forundersøgelsen. Men denne ledende Stilling, der giver Indsigt i Sagen, kan netop ogsaa medføre, at han møder til sin Gerning som Landsrettsdommer med en vis Partiskhed. Selvfølgelig er det imidlertid ogsaa et Spørgsmaal, man kan tage op til Drøftelse.

Endvidere er der Spørgsmaal om en Simplificering af Reglerne for Udvælgelse af Nævninger — det omhandles i §§ 6, 7 og 8. Og jeg kan udtale min Tilfredshed med, at denne Simplificering finder Sted; thi man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, at det er et uhyre kompliceret Apparat, der skal sættes i Scene for at finde en upartisk Udvælgelse af Nævninger. Hele dette Apparat er en Art Valglov; og man tager vist neppe fejl i at sige, at den i Indviklethed kan tage Konkurrencen op med den nugældende Valglov til Folketinget. Ligesom man fra Indenrigsministerens Side har stillet et dygtigt Forslag om at forenkle Rigsdagsvalgloven, vil man sikkert kunne naa til en simplere Løsning med Hensyn til Udvælgelse af Nævninger, navnlig den omstændelige Udpegning af de Valgforsamlinger, der hedder Grundlisteudvalgene, der jo kun har til Opgave at udpege Personer, der skal optages paa Nævningegrundlisterne. Det er et meget indviklet Apparat, og jeg tror ogsaa, at denne Indviklethed skaber et kostbart Apparat og en Mængde unyttigt Skriveri, som kunde undgaas. Selv om man kom til enklere Bestemmelser, tror jeg ikke, man derved vil gaa den Upartiskhed nær, som skal være Grundlaget for Nævningerne og Nævningernes Udvælgelse. Jeg tror,

denne Upartiskhed vil kunne naas paa en lettere Maade end den, man har i det Apparat, der nu anvendes.

Det Spørgsmaal, som indeholdes i § 7, om en Indskrænkning af Nævningernes Antal i den enkelte Sag fra 30 til 25 er ogsaa et af dem, vi maa tage op til nærmere Drøftelse, thi man maa huske paa, at der i hver Sag skal anvendes 12 Nævninger, og endvidere kan der udskydes 8, saaledes at man allerede derved er oppe paa 20; naar man saa kun har 5 at løbe paa, kan man som Følge af Sygdom og andre Omstændigheder, der kan hindre en Nævning i at udøve sin Virksomhed, let komme op paa de 25, som skal udtrækkes. Det kan derfor maaske være tvivlsomt, om man bør gaa til en Nedsættelse fra 30 til 25 Nævninger.

Endvidere er der i §§ 11—18 indført en Række Bestemmelser, som gaar ud paa at udvide Sagførerraadets Beføjelse. Der er vist ingen Tvivl om, at det nuværende Sagførerraad har virket godt, og der er vist heller ingen Tvivl om, at det kan være nødvendigt, at der indenfor Sagførerstanden gøres noget særligt for at holde Justits i Rækkerne, det er jo mangeartede og vanskelige Hverv, som Sagførerne har at varetage baade indenfor vort Retssystem og ikke mindst indenfor vort Erhvervsliv, det kan være nødvendigt, at der holdes en skarpere Justits, end almindeligt er indenfor Erhvervslivet, og at der holdes et vaagent Øje med de Elementer, der bevæger sig i Periferien af det tilladelige; men jeg vil dog her præcisere, at jeg ikke principielt er Tilhænger af et Tilløb til den Slags særlige Domstole, der kan komme til at virke som en Slags Fagforeningsdomstole, hvor Lavet skal sættes til Doms over, hvorvidt en Kollega skal være værdig til at være Medlem af Lavet og udøve den Næring, der tilkommer ham som Borger her i Landet. Skal en Borger dømmes fredløs i sit Erhverv, mener jeg, det maa blive de almindelige Domstole, som skal udføre den Handling, det skal ikke lægges ind under en Lavdomstol, og derfor tror jeg, at man i hvert Tilfælde ikke skal gaa videre med Hensyn til Sagførerraadets Beføjelse end i dette Lovforslag. Der gives ganske vist — og det er en betydelig Indskrænkning — den paagældende Sagfører Ret til at paakære Sagen for Landsretten, som gøres særlig stærk, idet den skal bestaa af mindst 5 Dommere. Jeg tror imidlertid ikke, det vil være heldigt at udvide alt for stærkt den Slags særlige Domstole — om det ikke